

Wspomnienie o ostatnim historycznym ułanie...

Hieronim Marcinkiewicz 13.07.1918 r.- 13.06.2015 r.

Hieronim Marcinkiewicz urodził się 13 lipca 1918 roku w miejscowości Dziędzinek. Dziędzinek przed wojną należał administracyjnie do gminy Mąkowsko, obecnie do gm. Koronowo. Ludwik i Anna Marcinkiewiczowie prowadził 10 hektarowe gospodarstwo rolne. Rodzina Marcinkiewiczów miała dwóch synów Hieronima i Antoniego.

Hieronim Marcinkiewicz ukończył w 1932 r. 4 -letnią Szkołę Powszechną w Dziędzinku którą prowadził nauczyciel Roman Łoś.

W roku 1937 otrzymuje powołanie do 16 Pułku Ułanów. Okres szkolenia rekruckiego odbywa w pierwszym szwadronie rotmistrza Przeniewskiego. Szefem szwadronu był wachmistrz Hoppe. Pan Hieronim po latach wspominał, że dyscyplina wyniesiona z domu i obeznanie z pracą przy koniach na roli bardzo mu się przydało w pierwszych tygodniach szkolenia.

Jako wyróżniający się starszy ułan zostaje wytypowany w roku 1938 do pułkowej szkoły podoficerskiej w czwartym szwadronie rotmistrza Dulskiego. Dowódcą jego plutonu był podporucznik Antoniewicz świeżo upieczony absolwent CWK w Grudziądzu (obu panów łączyła po wojnie wieloletnia przyjaźń, aż do śmierci Antoniego Antonowicza w 2011 roku). Szwadron czwarty stanowił pododdział

reprezentacyjny pułku w związku z czym był wielokrotnie wystawiany podczas wszystkich uroczystości państwowych na terenie garnizonu bydgoskiego i poza nim. Awansowany do stopnia kaprała trafia do 2-go szwadronu dowodzonego przez rotmistrza Grudnia. Jako młody podoficer zamierza swoją dalszą karierę związać z wojskiem.

Przed wybuchem wojny jako bardzo dobry strzelec zostaje z grupką ułanów wytypowany i zaprzysiężony przez dowódcę do tajne przeszkolenia w obsłudze karabinu przeciwpancernego wzór 1925 „Ur” i odbywa ostre strzelanie z tej broni na Jachcicach: „...dziwna ta broń z lufą dłuższą od mausera przestrzeliwała nawet grubą szynę kolejową (...) była zapakowana w długie skrzynie oznakowane jako sprzęt optyczny.”

Wrzesień 1939, kpr. Marcinkiewicz pełni funkcję dowódcy sekcji ręcznego karabinu maszynowego na jukach (przewożonego na koniu) i funkcję dowódcy plutonu natychmiastowego ruszania w poczcie dowódcy 2 -go szwadronu, dzięki czemu zna wszystkie rozkazy i zamierzenia dowództwa pułku.

Bierze udział w walkach pod Lubiewem, Bukowcem i walkach o Górną Grupę, gdzie z kapralem Borowskim na ochotnika niszczy niemieckie czołgi za co odznaczony zostaje Krzyżem Walecznych. Zostaje ranny podczas próby przebiecia się pułku do mostu na Wiśle pod Grudziądem.

Po rozbiciu pułk trafia z innymi ułanami do niewoli niemieckiej.

Po wojnie pracuje na rzecz społeczeństwa które obdarza go dużym zaufaniem. Zostaje wybrany kolejno na sołtysa a następnie na sekretarza Rady Gromadzkiej w Sitnie, po kilku latach zostaje przewodniczącym Gromadzkiej Rady Narodowej w Wierzchucinie Królewskim.

Był inicjatorem upamiętnienia pomnikiem bitwy pod Koronowem z Krzyżakami w jej historycznym miejscu na 550 rocznicę. Powstał wtedy kurhan w Łąsku Wielkim (1963 r.) a pomnik postawiono w Koronowie. Czynnym członkiem Koła Łowieckiego SZARAK i założycielem Koła łowieckiego Nr 127 „GŁUSZA”.

Wspólnie z kolegami pułkowymi działał na rzecz zachowania tradycji pułkowych.

Był członkiem ZBOWiD-u, prezesem Krajowego Koła Byłych Żołnierzy 16 Pułku Ułanów i honorowym prezesem Koła Przyjaciół 16 Pułku. Brał udział w nadaniu imienia 16 Pułku Ułanów kolejnym szkołom w Bukowcu, Grupie i Bydgoszczy.

Zawsze dostępny dla młodzieży. Mówił: „pamiętajcie o dzieciaczkach”, znakomity gawędziarz obdarzony wspaniałą pamięcią.

W miarę jak pozwalało mu zdrowie corocznie stawiał się na obchodach rocznicowych bitwy pod Bukowcem. Kiedy nie starczyło sił po dawnym polu bitwy unosił się jego nagrany przekaz do zgromadzonych pod bukowieckim obeliskiem.

Kapitana w stanie spoczynku (rotmistrza) Hieronim Marcinkiewicz zmarł 13 czerwca 2015 roku. Msza św. została odprawiona w kościele parafialnym w Sośnie natomiast śp. Hieronim został pochowany obok swojej małżonki w Mąkowarsku 17 czerwca. W ostatniej drodze towarzyszyła śp. panu rotmistrzowi, rodzina, przyjaciele, delegacja Gminy w Bukowcu, poczty sztandarowe wystawione przez szkoły z Bukowca, Bydgoszczy i Grupy, brać łowiecką –koło nr 127, poczet sztandarowy z 16 Pułku Ułanów wystawiony wspólnie przez Krajowe Koło Przyjaciół Szesnastego Pułku i Oddział Terenowy Polskiego Klubu Kawalerskiego tegoż samego imienia. Za trumną kawalerzysty podążał okryty czarnym kirem koń prowadzony przez członków Klubu Jeździeckiego Czarna Podkowa z Gródka. Asystę wojskową zapewniła Komenda Garnizonu Bydgoszcz. Ostatni raz zabrzmiał sygnał myśliwski, zagrała trąbka wojskowa i zarżał koń...

Marek Holak, KP

(Dziękuję p. Markowi Holak za materiał wspomnieniowy o śp. Hieronimie Marcinkiewicz)

„Czas Świecia”, 3 lipiec 2015 r.

Obra

